

پرسش ۸۲۷: رؤیای یمانی و نزدیک بودن فرج

السؤال / ۸۲۷: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، إني من المؤمنين بالدعوة منذ فترة ليست بالبعيدة وقد رأيت عدة رؤى كلها تؤكد أنَّ السيد أحمد الحسن هو اليماني وأن دعوتك هي دعوة حق، وكذلك تؤكد الرؤى التي رأيتها إنَّ الفرج قريب جداً جداً، وهذا ما جعلني أوقف كلِّ أعمالي وأموري وحتى عرض أن افتح مشروع جديد هنا في ألمانيا مع أحد الأصدقاء برأس ماله وجهدي ولم أدخل بهذا العمل لكي لا التزم معه وأتركه وارجع للعراق إذا دعت الأمور ووصلت إلى درجة عدم الانتقال إلى شقة جديدة وأنظر دائمًا حصول شيء.

سلام عليكم ورحمة الله وبركاته. من مدت كوتاهی است که جزو مؤمنان به دعوت هستم و چند رؤیا دیدم که همگی آنها تأکید می‌کنند که سید احمدالحسن، یمانی و دعوت شما، دعوت حق است. همچنین رؤیاهایی که دیده‌ام تأکید می‌کنند که فرج و گشايش بسیار نزدیک است. این موضوع باعث شد تا همه‌ی کارها و امور را متوقف کنم. حتی باعث شد تا از شروع پروژه‌ی جدید به همراه یکی از دوستانم در اینجا آلمان با سرمایه‌ی او و تلاش خودم، اجتناب کنم و به همراه او وارد این کار نشوم، تا مجبور نباشم همراه او باشم، و او را رهایی کنم و به عراق بازگردم. بنابراین کارها را رهایی کردم و به جایی رسیدم که هیچ کار جدیدی را آغاز نمی‌کنم و همواره منتظرم تا چیزی اتفاق بیفتد.

أريد منكم يا سيد النصيحة في ما أفعل هل أبقى في الانتظار أم أكمل أموري هنا وادخل في هذا المشروع؟

آقای من! از شما می‌خواهم در آنچه انجام می‌دهم، نصیحتم فرماید. آیا منتظر باشم یا کارم را اینجا به پایان برسانم و وارد این پروژه شوم؟

وأريد أن أقص عليكم آخر رؤيا رأيتها فقد رأيت في المنام أني امشي في مدينة أوربية مع امرأة شابة أتحدث معها وفجأة خلصت هذه المدينة وفي نهايتها كانه سوق شعبي في العراق وهذا السوق كان في هرج ومرج وأنا قلت لهم أنتم اصعدوا إلى هذا الدرج

می خواهم آخرين رؤیایی را که دیدم، برایتان تعریف کنم. در خواب دیدم در یک شهر اروپایی با زن جوانی راه می روم و با او سخن می گویم. ناگهان این شهر آزاد می شود و در پایان آن، انگار بازار مردمی در عراق است و این بازار در بی نظمی و هرج و مرد می باشد. من به آنها گفتم: بالای این نردهان بروید.

وكان موجود في السوق وكان هذا الدرج سلام في الأرض وترتفع إلى تلة أو مدينة أو بناية وكان أحد أقربائي متوفي وكان موجود واسمه حسين ويدعوا الناس إلى الصعود وفي نصف الطريق حدثت معركة وأغلب الناس رجعوا ولم يصعدوا.

آن نردهان در بازار وجود داشت. این نردهان در زمین رفته بود و به اندازه‌ی تپه یا شهر یا ساختمانی بلندی داشت. یکی از نزدیکان من که از دنیا رفته بود، آنجا بود. نامش حسین بود و مردم را به بالا رفتن تشویق می نمود. در میانه‌ی راه، نبردی رخ می دهد و بیشتر مردم، بازمی گردند و بالا نمی روند.

ولكن أنا استمررت بالصعود ولما وصلت كان هناك بناية وفيها هرج ومرج أيضاً وفيها قتل وصحفيين واطلاقات نار وهذه البناء كانت على حافة نهر، ولكن هذا النهر على الجهة التي أنا كنت فيها ناشف وفيه طين فقط

ولی من به بالا رفتن ادامه می دهم. وقتی رسیدم، ساختمانی بود و در آن نیز هرج و مرج و بی نظمی بود. در آن کشتار و همچنین روزنامه نگاران و تبادل آتش بود. این ساختمان کنار رودی بود. ولی سمتی از این رود که من در آن بودم، خشک بود؛ آنجا فقط گل بود.

أَمَا الْجَهَةُ الَّتِي بِجَنْبِهَا كَانَتْ مَدِينَةً أُورْبِيَّةً وَمَرْفُوعَةً الْأَعْلَامِ الْأُورْبِيَّةِ وَكَانُوا فِي احْتِفالِ النَّاسِ يَسْبُحُونَ عَلَى الضَّفَافِ وَكَانَ مِنْ ضَمْنَهُمْ صَدِيقٌ لِي مَعْهُمْ اسْمَهُ إِحْسَانٌ وَالنَّهَرُ مِنْ جَهَتِهِمْ فِيهِ مَاءٌ وَلَيْسَ طِينٌ وَيُوجَدُ شَقٌ فِي النَّهَرِ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

اما سمت دیگرش، شهر اروپایی بود که پرچم‌های اروپایی در آن بلند شده و جشن گرفته و مردم در کنارش در حال شنا کردن بودند. از جمله‌ی آنها دوستم بود که با ایشان بود؛ نامش احسان بود و رود در سمت ایشان، آب بود و گل نبود. فاصله‌ای در رود بود که بین آنها فاصله انداخته بود. از آنها پرسیدم:

وَقَدْ سَأَلْتُهُمْ أَلْمَ تَرُوْ أَنَّ الْمَدِينَةَ الَّتِي بِجَنْبِكُمْ يَقْتَلُونَ بَعْضَهُمْ وَأَجَابَنِي وَاحِدٌ مِنْهُمْ نَحْنُ لَا دَخْلَ لَنَا بِهِمْ هَذَا الَّذِي هُمْ فِيهِ مِنْ أَيْدِهِمْ. وَبَعْدَهَا رَأَيْتُ سَيْلًا مِنْ بَسَاتِينِ النَّخْلِ وَاقْفَةً وَتَسِيرَ فِي النَّهَرِ وَتَجْرِي مَعَهَا كُلُّ شَيْءٍ فِي طَرِيقَهَا مِنْ جَهَةِ أُورْبَا وَنَادَيْتُ صَدِيقِي إِحْسَانًا أَخْرَجْتُ سَوْفَ يَأْخُذُكُمُ السَّيْلُ عَلَمًا إِنَّ صَدِيقِي غَيْرُ مُؤْمِنٍ بِالْدُّعْوَةِ وَلَكِنَّ السَّيْلَ أَخْذَهُمْ وَنَزَّلُوهُ فِي الشَّقِّ، وَاسْتَمْرَ السَّيْلُ فِي جَهَةِ الْمَدِينَةِ الَّتِي نَهَرُهَا طِينٌ وَكَانَ أَخِي فِي الطِينِ عَلَمًا إِنَّ أَخِي هُوَ فِي الْحَوْزَةِ فِي النَّجْفِ وَنَادَيْتُ عَلَيْهِ لَمْ يَخْرُجْ

آیا نمی‌بینید در شهری که در کنار شما است، برخی‌شان کشته شده‌اند. یکی از آنها به من پاسخ داد: ما به آنها ارتباطی نداریم. این وضعیت آنها، دست خودشان است. پس از آن، سیلی از بستان‌های درخت خرمای ایستاده دیدم که در رود در حال جریان بود و هر چیزی در مسیرش از اروپا در حال روان شدن بود. دوستم احسان را صدا کردم که بیرون بیا. سیل شما را می‌برد. با توجه به اینکه دوستم به دعوت ایمان ندارد. ولی سیل آنها را در بر گرفت و در سختی افتادند. سیل به سمتی از شهر که رودش گلین بود ادامه پیدا کرد. برادرم در گل بود؛ با توجه به اینکه برادرم در حوزه‌ی نجف است. او را صدا زدم، ولی بیرون نیامد.

وَأَثْنَاءَ هَذَا السَّيْلِ جَاءَتْ سُفْنٌ ضَخْمَةٌ سُوْدَاءُ اللَّوْنِ جَاءَتْ بِعَكْسِ اِتْجَاهِ السَّيْلِ وَتَطْلُقُ صَفَارَاتٍ وَكُلَّمَا ارْتَفَعَ السَّيْلُ هِيَ تَرْتَفَعُ وَبَعْدَهَا قَلَّتْ لَهُمْ إِنْ هَذِهِ هِيَ النَّبُوَةُ

التي اخبرنا بها عيسى عليه السلام، وسائلني أحد الأشخاص وكان مسيحي من أين تعرف عيسى ونبوته؟

در وسط این سیل، کشتی‌های بزرگ سیاه رنگی آمدند و بر عکس سیل حرکت می‌کردند و صدایی درمی‌آوردند. هر قدر سیل بالا می‌آمد، آنها نیز بالا می‌آمدند. پس از آن، به آنها گفتم: این همان پیش‌گویی است که عیسی(ع) به ما خبر داده است. یکی از آنها که مسیحی بود از من پرسید که عیسی و پیامبری اش را چگونه شناختی؟

قَالَ لَهُ لَقَدْ أَخْبَرُونَا بِهَا أَهْلُ الْبَيْتِ (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وَأَخْذَ جَرْفَ النَّهْرِ بِالْأَنْزَلَاقِ
وَكَانَتْ امْرَأَةٌ عَجُوزٌ مُتَشَبِّثَةً بِالْجَرْفِ حَاوِلَتْ أَسْاعِدَهَا وَلَكِنْ لَمْ يُسْطِعْ قَالَتْ لِي
إِتْرَكِنِي وَأَذْهَبْ لَأَنِي اِنْتَهَيْتُ فَسَمِعْنَا صَوْتَ يَقُولُ اِتْجَهُوا إِلَى الْبَسْتَانِ وَكَانَ الْبَسْتَانُ
عَلَى اِرْتِفَاعِ عَالِيٍّ وَيَجُودُ حَائِطٌ سَمِيكٌ تَسْلَقْتُ هَذِهِ الْحَائِطَ أَنَا وَالْمُسِيْحِيُّ بِشَقِّ
الْأَنْفُسِ صَدَعْنَا وَكَانَ يَخْرُجُ نُورٌ عَظِيمٌ مِنْ هَذَا الْبَسْتَانِ وَفِيهِ صَوْتٌ يَنْادِي مِنْ دَخْلِ
فِي هَذَا الْبَسْتَانِ فَهُوَ آمِنٌ، وَدَخَلْنَا بِخُوفٍ وَاحْتِفَافٍ الْمُسِيْحِيُّ وَبِقِيَّتِ وَحْدِيِّ وَقَدْ
رَأَيْتُ أَسْدًا يَرْكَضُ بِسُرْعَةٍ كَبِيرَةٍ بِاتِّجَاهِ السَّيْلِ وَأَنَا بِقِيَّتِ وَاقِفٌ فِي مَكَانِي وَمِنْ مَنْ
عَنْدِي وَذَهَبْ بِاتِّجَاهِ السَّيْلِ..

به او عرض کردم: اهل بیت(ع) به ما خبر داده‌اند. کناره‌ی رود، شروع به فرو ریختن کرد و زن پیری از کناره، آویزان بود و من می‌خواستم به او کمک کنم، ولی نتوانستم. او به من گفت: مرا رها کن و برو؛ که من به پایان رسیده‌ام. صدایی شنیدیم که می‌گفت: به سوی بوستان بروید. بوستان در ارتفاع بلندی بود. دیواری ضخیم وجود داشت. من و مسیحی به سختی از آن، بالا می‌رفتیم. نور بزرگی از این بوستان خارج می‌شد و صدایی از درون این بوستان صدا می‌زد که در امن و امان است. ما با ترس وارد شدیم. مسیحی پنهان شد و من تنها ماندم. شیری دیدم که با سرعتی بسیار به سوی سیل می‌رود. من در جای خودم ایستادم. از کنارم رد شد و به سوی سیل رفت.

انصحي يا سيدي فيما أرجو منك الرد يا سيدي أحد الحسن فيما أفعل؟

آقای من! مرا نصیحت فرما. از شما امید پاسخ دارم، آقای من، احمدالحسن. چه کار کنم؟

أَرِيد النصيحة لَأَن كُلَّ أَمْرٍ يَمْتَقِّفُ وَأَشْعُرُ بِعَدْمِ الْاسْتِقْرَارِ.

نصیحتی می خواهم؛ چرا که همه‌ی کارهایم متوقف شده است و احساس بی ثباتی می کنم.

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين
وسلم تسليماً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم
والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم
تسليماً.

وفـقك الله لكل خـير، اعمل بصـورة طـبيعـية ولا تـجعل لإـيمـانـك أثـراً سـلـبيـاً
على حـياتـك أو عـملـك بل اجـعلـه سـبـباً لـتـزـدادـ اطـمـئـنانـاً وـيـقـيـناً وـاستـقـرارـاً،
فـالـمـؤـمـنـعـنـدـمـاـ يـتـفـضـلـ عـلـيـهـ اللهـ وـيـعـرـفـهـ بـمـاـ سـيـحـصـلـ يـزـدادـ اطـمـئـنانـاً
وـيـقـيـناً وـلاـ يـهـتـمـ لـأـيـ شـيـءـ مـنـ الدـنـيـاـ أـنـ يـفـوـتـهـ أوـ يـكـسـبـهـ، أـسـأـلـ اللهـ لـكـ أـنـ
يـوـفـقـكـ لـكـ خـيرـ هوـ وـلـيـ وـهـوـ يـتـولـيـ الصـالـحـينـ.

خداؤند شما را بـرـ هـرـ خـيرـ توفـيقـ دـهـ. بـهـ طـبـيعـیـ بـهـ کـارتـ اـدـامـهـ بـدـهـ. نـگـذـارـ
ایـمـانـتـ تـأـثـیرـ سـلـبـیـ بـرـ زـنـدـگـیـ وـ کـارتـ دـاشـتـهـ باـشـدـ؛ بـلـکـهـ آـنـ رـاـ وـسـیـلـهـ اـیـ بـرـایـ زـیـادـ شـدـنـ
اطـمـئـنانـ وـیـقـيـنـ وـپـایـدارـ شـدـنـ قـرـارـ بـدـهـ. هـنـگـامـیـ کـهـ خـداـونـدـ بـرـ مـؤـمـنـ تـفـضـلـ مـیـ فـرمـایـدـ
وـآنـچـهـ رـاـ کـهـ اـتـفـاقـ خـواـهـدـ اـفـتـادـ رـاـ بـهـ اوـ مـیـ شـنـاسـانـدـ، اـطـمـئـنانـ وـیـقـيـنـشـ اـفـزوـدـهـ مـیـ شـودـ وـ

به هیچ چیزی از این دنیا اهتمام نمی‌ورزد و از بین رفتن یا به دست آوردنش برایش مهم نخواهد بود. از خداوند می‌خواهم شما را در هر خیری موفق بدارد. او سرپرست من است و سرپرست شایستگان.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

أحمد الحسن - محرم الحرام / 1432 هـ

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

احمدالحسن - محرم الحرام ١٤٣٢ هـ

